

Hente ny båt i Danmark

Einar Aasmul

Fredag 280706:

Color Line's "Prinsesse Ragnhild" bakker ut fra kai presis klokken 13 denne fine fredagen 28. juli 2006.

I morgen ettermiddag skal vi ankomme Hirtshals. Det er bestilt drosje fra Hirtshals til Mou, ved det østre utløpet av Limfjorden. Her skal den nye Bavaria 37C, S/Y Randine ligge og vente på oss. Mannskapet, Svein Ellingsen, Erik Aasmul og skipper/skribent Einar Aasmul ser med spenning frem til å seile båten den lange veien hjem.

Vi har forberedt oss godt. For en uke siden var Randi og jeg i Danmark. Vi hadde bilen full av diverse utstyr som er nødvendig ved en såpass lang sjøreise.

Og det er ikke fritt for at vi forbereder oss nå når vi er underveis også. På turen over Jæren tar vi frem kartene vi har med oss, både de nylig innkjøpte kart og kart velvilligst utlånt av vår tidligere kollega Asbjørn Dale. Ettervert som vi beveger oss sørover plotter vi fyr og lykter. Vi repeterer de kryptiske opplysningene på kartet som skal identifisere fyrene etter lyskarakteristikken og på den måte fortelle oss hvor i verden vi befinner oss.

Etter hvert begynner vi å føle oss ganske "flinke". Vi vekker nok litt oppsikt der vi sitter på dekk denne milde sommerkvelden, med utbrettet kart og ivrig speidende etter lysblink fra det mørklagte landet langt der inne.

Lørdag 290706

Ca. klokken 10 lørdag morgen, etter en utmerket frokost, klappet vi til kai i Hirtshals. Mou taxien sto og ventet på oss, og etter ca en times kjøretur på behagelige danske motorveier og landeveier, svinger vi ned til båthavnen i Mou der "skipet" ligger og venter på oss.

Karen, LP Yachts alter ego tar i mot oss og viser oss om bord. Hun gir oss en rask men grundig innføring i Bavariaens særegenheter.

På kaien står containeren som Randi og jeg fylte opp da vi var på hastig besøk forrige uke.

Vi må proviantere. Verftet stiller en bil til disposisjon. På "Bruksen", Danmarks svar på samvirkelaget får vi det meste av det vi trenger. På vei nedover laget vi en handleliste som vi følger mer eller mindre slavisk. Det eneste vi ikke får tak i her i Mau er kokekar. Vi må haste av gårde ca 15 km. mot Ålborg for å finne en butikk som selger den slags. Her i Danmark har de ikke så liberale stengetider som vi er vant med hjemmefra. Vi har det derfor travelt med å rekke utstyrsforretningen før den stenger kl. 13⁰⁰.

Fortøyningene løses kl. 14¹⁰. Vi ”smyger” oss ut den trange åpningen mellom peleverket og jordvollen som sammen danner Mou båthavn. Kl. 14³⁰, etter ca 20 minutters gange her på den østre del av Limfjorden passerer vi fergestedet Hals. Det var her, nesten på kaikanten, Randi og jeg spiste et utsøkt 3 retters måltid for akkurat en uke siden.

Været er helt slik vi liker det, varmt og fint med en liten østlig bris. Mens vi følger en østlig kurs for å runde fyret Hals Barre før vi kan dreie nordover, har vi denne fine brisen rett imot. Volvoen får derfor rusle og gå på lett belastning disse første par timene mens vi gjør oss kjent med instrumenter og øvrige hjelpemidler om bord.

Kl. 15⁴⁰ runder vi Hals Barre og vi kan endelig legge oss på en nordlig kurs. Seilene blir rullet ut og med denne vinden får vi en behagelig rolig seilas der farten svinger mellom 3 og 5 kn. Kl. 21 er vi på høyde med Fredrikshavn vinden løyer og Volvoen får jobbe igjen. Det varer imidlertid ikke lenge før vinden dreier NØ og øker på slik at vi kan seile med rom kryss 5,5-7 kn. Dette er livet!! På vei nordover koser vi oss med danske røde pølser pent servert på et rolig cockpitbord. Det er behagelig temperatur, fin vind, god mat, godt selskap. Kan man ha det bedre?

Søndag 300706:

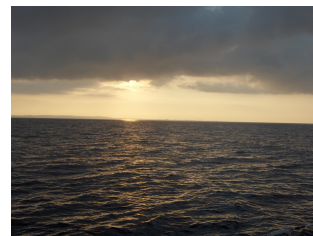
Det er mørkt når vi runder Skagens rev. Klokken er 00¹⁰. Første del av turen er tilbakelagt. Det er stor trafikk rundt fyret som troner her ute der Kattegat og Skagerrak møtes. Vi må passe på som en smed. Det er ikke alle de store skipene som er like godt bestykket med de foreskrevne lanterner. Tidligere på kvelden møtte vi flere store skip som var preget av å være registrert i land hvor vedlikehold ikke er prioritert.

Erik har nå rukket å sette seg inn i kartplotterens hemmeligheter. Han og Svein har sammen plukket ut et waypoint ved Ryvingen fyr utenfor Mandal. Kartplotteren gis ordre om å ”Gå til” dette punktet. Dette gir oss en kurs på 275 grader. Ingen av oss har erfaring med bruk av

kartplotter. Derfor er det med en viss undring og etter hvert begeistring vi oppdager hvordan vi kan få plotteren og autopiloten til å samarbeide om å styre mot det valgte punktet..

Etter at vi rundet revet mistet vi vinden. Det blir derfor til at vi må kjøre motoren hele natten. Søvn blir det lite av. For det første er det så mye å se og oppleve at vi føler at vi går glipp av noe hvis vi legger oss til å sove. For det andre er det ikke så mye hvile å få med en 28 hk motor som durere og går. Vi oppdager at det

beste stedet å legge seg nedpå er på benkene i cockpiten. Vi bytter derfor på å holde utkikk. På den måten går natten med 2 timers blund og 1 times vakt. Været er grått, på grensen til regn. I øst blir soloppgangen et strålende syn tross truende blytunge skyer.

Ca kl. 9⁰⁰ får vi vind igjen. En fin liten bris fra sørvest gir oss brukbare 5 kn. Autopiloten og kartplotteren samarbeider godt. Vi ligger stødig på kursen som skal føre oss til Ryvingen fyr en gang ut på kvelden.

Vi får et oppkall fra Rogaland Radio. Det er Randi som er spent på hvordan vi har det. Hun er veldig opptatt av bølgehøyden. Så rolig og trivelig som vi har det har vi ikke skjenket det en tanke. Litt bevegelse i båten er det jo, men nå når vi seiler er sjøene bare for bonus å regne.

Utpå ettermiddagen, når vi med selvsyn ser at vi nærmer oss sørlandskysten dabbet vinden igjen. Vi må starte ”spetaktelet”.

Svein er begynt å merke tiltagende smerter og ubehag i høyre armen sin igjen. I flere uker før vi dro har han vært plaget av smerter og opphovning i albue og i overarm. Han har vært medisinert og var egentlig friskmeldt. Men nå ser det ut til at armen ikke lenger vil la ham være i fred.

Ryvingen fyr rundes klokken 18¹⁰. Vi hadde opprinnelig planlagt å forsette uten å gå til land. Men fristelsen til å få en god og rolig natts søvn blir for sterk. Leden inn til Mandal er godt merket. Etter litt leting finner vi oss en bås i de kommunale gjestebryggene som er bred nok for våre 3,8 meter.

Mandag 310706:

Klokken 10⁴⁵ bakker vi ut fra den kommunale flytebryggen. Havnevesenet i Mandal har virkelig næringsvett. Kr. 280,- måtte erlegges for en rolig natt på Mandals bredd. Strøm var inkludert i prisen.

Det er meldt sørvest bris ca 10 m/s. En ideell vind for vår videre ferd langs kysten.

Utaskjærs mens vi passerer Udvar med kurs for Lindesnes er vinden rett vestlig. Vi har derfor vinden rett i mot og velger å gå med maskin mot Lindesnes. Vi har hørt mye om passering av Lindesnes. De fleste historier som verserer om havet utenfor dette sørligste punkt av kongeriket er egnet til å så frykt hos uerfarne havkryssere. Denne ettermiddagen derimot var havet utenfor neset rolig, bare litt naturlig vindsjø. Det hyggeligste var at etter å ha rundet

fyret på Bispen ble vind og vindretning så medgjørlig at vi kunne seile skarpt kryss med 5 – 6 Kn. mot Lista.

Mayday – mayday !! For første gang i mitt liv som sjøfarende hører jeg en fortvilet kvinne rope sitt nødansrop ut på VHF'en. Etter meldinger fra andre båter er det en større kabinkrysser som er i brann mellom Lindesnes og Udvar. Vi passerte dette stedet for ca. en time siden, og siden det høres ut som det er mange båter i umiddelbar nærhet finner vi det riktig å fortsette uten å gå til assistanse. Senere får vi høre at de to om bord i den store lystbåten ble reddet over i en liten 12 fots jolle og måtte sitte i den mens båten deres brant ned til ”kjølen”.

Klokken 16.⁵⁰ passerer vi Lista og setter kursen mot Siragrunnen. Vi har enda ikke bestemt oss for om vi skal søke nattehavn i Rasvåg på Hidra eller om vi skal fortsette å seile over Jæren i natt. Plutselig, som sluppet ut av en sekk får vi en kraftig nordlig vind ledsaget av en kraftig regnskur. Vi opplever omslaget som så kraftig og truende at vi faller av og seiler med vinden aktenfor tvers innover mot Hidra. Men etter en liten halvtime letter det, vinden legger seg, solen kommer frem sterk og klar. Kursen blir lagt om og vi bestemmer oss definitivt for å seile over Jæren i natt for derved å spare inn et døgn. Dessuten er armen til Svein ikke blitt bedre, snarere tvert i mot. Det er tydelig at han er sterkt plaget og burde søke lege snarest. Siragrunnen passerer kl. 18²⁵. Det lille som er av vind står rett mot kursen vår. Det blir derfor Volvoen som må besørge fremdriften. Etter hvert passerer vi steder vi bare har hørt om: Eigerøya kl 21²³, Kvassheim kl. 22⁴⁵, Obrestad ---

Tirsdag 010806

Vi runder Jærens rev kl. 01.15.

Til Tananger ankommer vi kl. 03¹⁰. Vi hadde ingen problemer med å finne frem. Fyr og lykter dukket opp akkurat når vi regnet med at de skal vise seg. Det var Svein som for det meste satt og plottet kurser og posisjoner i papirkartene. Kartplotteren ble matet med opplysningene fra navigatøren slik at turen over dette for oss ukjente havstykke gikk som på skinner.

Ved en litt sen frokost bestemmer Svein seg for komme seg hjem snarest mulig for å søke lege. Han bestiller fly med avgang kl. 16³⁰. Betennelsen i armen plager ham nå temmelig mye.

Klokken 15⁰⁰, mens ettermiddagen fremdeles er ung lar Erik fortøyningene gå for videre ferd mot nord. I leden utenfor Tananger får vi en fin NØ bris. Den gir oss 5-7,5 Kn med rom kryss på vei til første Wp, Sveinane innenfor Kvitsøy.

På vei over Boknafjorden møter vi verdens største (?) passasjerskip ”Queen Elisabeth 2”. Den er på vei ut fra Ryfylke-fjordene. Vi er på kollisjonskurs. Gjett hvem som faller av og viker selv om det møtende fartøy er på vår styrbord baug. Vi seiler platt lens langs den legendariske cruisebåtens lange skrog.

I Karmsundet er vinden fraværende. Volvoen få jobbe og klokken 21⁰⁵ ligger vi fortøyd ved kai i Smedesundet. Vi har funnet plass utenpå en gammel sliter av en Alo. Selv om det nå er litt sent i sesongen mangler det ikke på sjøfarende turister her i Haugesund. Båtene ligger tett i tett i flere ”lag”.

Onsdag 020806

I dag skal vi hjem til Alversund. Klokken er 8⁴⁵ når vi "rusler" rolig ut leden fra Haugesund. Over Sletta får vi en fin frisk bris fra nord.. Vi krysser med lange slag over ferdens siste åpne havstykket.

Bjarte, Eriks bror er på jobb på Moster. Han spiller i orkesteret til oppsetningen av Chess på Moster amfi. I fjorden utenfor Røyksundkanalen har vi derfor et randevous med ham og hans trivelige Saga 7000.

På Sagvåg bunkrer vi. Det kommer vel med, for den videre ferd går for det meste med maskin. Vi har en frisk vind rett mot oss fra nord. Noen steder er det fristende å rulle ut duken for å krysse oss nordover gjennom smale sund. Men vi har lovet å fortøye i Alverstraumen i kveld. Siden vinden ikke vil spille på lag med oss blir det til at Volvoen får hovedrollen denne siste dagen.

Det er kveld med vakkert fargespill når vi går siste strekket ut byfjorden.

Klokken 23⁴⁰, 4,5 døgn etter å ha forlatt Danmark, siger vi inn på vår vante plass ved kaien i Alverstraumen. En god følelse å komme hjem etter en fantastisk tur i ukjente og kjente farvann.

Status:

Underveis 4,5 døgn= 108 timer.

67 timer i sjøen.

55 timer med motor.

12 timer under seil.

150 liter diesel): 2,72 liter/time

